

R E G E L Ő.

Pesten csötörtökön october 6^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

S z ö k e v é n y s o r s a. *(Folytatás.)*

Egy órai titkos beszélgetés után az idegennel, Anselmo a' lak-szobába tért, hol ez alatt Anna asszony egy szugolyban Terkával suttogva közlé nézeteit eddigi viseletéről, 's tanácsait, mellyeket az öregek uton utfélen olly örömet osztogatnak, 's a' fiatalok olly ritkán követnek. Mihelyt Anselmo megjelent, körülvevék őt, sőt Terka szeszélyes dörésege is engedett kíváncsiságának, 's vőlegénye ölelését jó forma nyájassággal viszonzá, ki valamelly különös mosoly-lal néze szemeibe.

„A' mit kegyeteknek mondhatok, 's mondanom szabad — viszonzá a' sok kérdésekre Anselmo — őszintén közlöm, meglevén győződve, hogy hallgatni fognak, ha megtudják, hogy olly férjfiú életének biztosítása forog fenn, ki nekem taval, midőn reá hagyám magamat venni, hogy az órákat Bresciába elvigyem, életemet menté-meg. Igen is, ez azon előkelő gróf, ki, miután a' kémeek engem már megfogtak, és tömlöczbe akartak vezetni, hol levetkeztetvén, ha az órákat csizmámban bizonyára meglelik, rövid uton a' világból kiküldöttek volna, ki mondám emberséges képem által rész-vétre gerjedve engem szolgáljának lenni mondott, magával haza vitt, ott elrejtve tartogatott, 's későbbben tekinteténél fogva módot szerzett, hogy ismét haza jöhettem. Akkor végtelen sok jószággal birt, számos előkelő rokonnal és még több baráttal; 's azt mondják, hogy egy szép, szeretetre méltó, 's gazdag menyasszonya is van; most szökevény, ellenségeitől üzőbe vétetett; mindenétől megfosztatott, mi előbb sajátja volt, 's tőlem függ most, neki viszonzozni, mit ő olly nagylelkűleg egy ismeretlennel cselekedett.“ — „De mi a' neve?“ — „kérdé Anna asszony. — „Mit vétett? mond az öreg Ruffio.“ — „Hol van menyasszonya? házas ő?“ — „kérdi Terka, kinek keblében a' vett tudósítások a' jegyesre nézve igen jó benyomást tettek. — „Az ő neve, Anna néni — viszonzá mosolyogva a' kérdez-tetett — az fölötte nehéz kimondatú, 's én kételkedem, hogy kend

jól kimondhatja, noha nyelve nem a' legéletlenebbek közé tartozik. Semmit sem vétett, ipam uram, mint azt, hogy Napoleon császárnak fittyet hányt, és menyasszonya, kedves Terkám, az elsőkölt. Vigyázz magadra, 's ne hidd, hogy talán itt akarná ismét föltalálni!" Alig valának ezen utósó szavak mondva, midőn orcájára egy hangos csapás esék, olly hatalmas, hogy az ember nem hitte volna, milly gyengéd kéztől adatott legyen. Egy „fertelmes gazfiú!" követé Anna asszony szájából, és Ruffo apa neheztelve fordult-el.

„Ne haragudjanak rám ipam uram, Anna néni — monda Anselmo, mi alatt a' jól eltalált helyet arcán dörzsölné, melyet hogy Terkától megérdemlett, jól érzé magában — higyjék-el, jobb, ha előlegesen semmit sem tudnak, mint azt a' szükségét, hogy e' nemes férjfiút meg kell mentenünk. Mihelyt bátorságban lesz, kész vagyok egész történetét elbeszélni. De a' megmentésnek még ma kell megtörténni, mert már hallottam a' vadászoknak neszét. Midőn Varaloban az utósó éjt töltém, több gyanús ember tűnt szemembe. Ezt a' korcsmáros is bizonyítani látszék, midőn vacsorámat asztalomra tevé. „Ezek már megint embervadászatot tartanak — mondá — az átkozott gazemberek! 's ki az előbb itt volt, tudósítást hozott nekik, hol lesz a' vad található. Már több nap óta czirkálnak itt a' környékben, minden hegyi utak el vannak zárva Schweicz felé; valami fontos lehet, a' mit bekeríteni kívánnak; jaj a' szegénynek, ki egyszer kezökbe akad!" — Nem hittem akkor, hogy e' veszély nemes lelkű jótévőmet illeti. Látják tehát kendtek, hogy egy pillanatot sem lehet elvesztegetni; a' közönséges utakon elosonni már lehetlen; de talán a' Mergozzolo setét szorolatain keresztül a' Ribi hegység felé még lehetséges, hol az utakat csak a' belföldiek ismerik, 's honnét aztán a' Gotthardi ut már csak egy pár lépésnyire van. De ehhez az egész ortai völgyön kell keresztül menni, valamint a' tón is átevezni, 's ez, a' legnagyobb vigyázat mellett is, veszedelmes marad.

Terka, haragját elfeledve, legnagyobb figyelemmel hallgatá Anselmót; most közelebb jöve hozzá, 's bizodalmasan monda: „Nem volna-e legtanácsosb, ha te a' grófot a' szép Borgomanero asszonysághoz vezetnéd, ki már olly gyakran adott szerencsétlen, ártatlan szökevényeknek menedékhelyet? Ott békében várhatná-el, mig az üldözők a' keresésbe bele fáradnának, 's veszedelem nélkül lehetne Schweiczba átsurranni." — „„Ej la! Terka kedvesem — mond Anselmo, a' leányt nyájasan megölelve, 's a' kezecskét czirógatva, melly előbb olly bátran emlékezteté őt a' papucskormányra — hát ismét jó vagy? Igen, galambom, ha e' kis kezecske nem volna olly szép, csapását nem türtem volna olly békén. A' mi tanácsodat illeti, az valóban nem rossz; de ezt csak legutójjára hagyjuk, mert a' gróf-

nak fontos okai vannak a' sietésre.“ — „Nem szabad nekem veletek mennem, édes Anselmo? — suttogá a' leány félhangon, melynek félénksége maga mutatá már a' kérdés különösségének ön tudását, 's olly hízelve simult az ifjúra, olly édesen nézett szemébe, mint talán ritkán vagy soha sem nézett. — „Te?“ — kiálta Anselmo meglepetve, 's végig néze a' gyengéd, sudár termeten, melynek kellemessége még ezen kétséges pillanatban sem hibázá-el hatását. — „Hidd-el nekem — folytató a' leány nagy élénkséggel — az én jelenlétem utatokat sokkal biztosabbá teendi! Kiki ismer engem, mint az öreg Ruffo leányát; kiki tudja, hogy vőlegényem van, ki mesterségét idegen országokban üzi, 's a' gróf, Jeronimo rokonunk neve alatt, velünk jöhet. Én rettenthetlen és ügyes vagyok; a' hivatlan kémloket elmés, vidám szavakkal kijátszom. Már ugy is sokszor vitt egy ügyes asszony valamit véghez illy esetekben, mi a' férjfiak előtt lehetlennék látszott.“ — „Akármilyen legyen az, mi e' gondolatra bír téged — monda Anselmo komoly arczczal, miután homlokát megtörölé — átlátom, hogy igazad van. Kisérj-el minket, 's csak azon légy, hogy egy kosárka árút össze készíts; én majd az én 's a' gróf számára teszek valamit össze. A' tizedik óra ütésével uton kell lennünk, hogy a' fölkelő nappal már a' tóra ereszkedhessünk.“

Itt félbeszakaszták az ifjú ember beszédét Anna néne ellenvetései, ki a' leány szándéka és vakmerő vállalata fölött szörnyen csóválá fejét. Az apa is komoly ellenészrevételeket tett; de mind a' kettőt megnyugtató Anselmónak beszélő tehetsége 's a' leány nyugalma, melylyel ez uti készülleteit rendbe szedé, a' nélkül, hogy rokonainak ellenvetésére ügyelne.

Az óra már elüté a' tizedet, midőn a' három utas elhagyá a' védő házikót. Halkan, csaknem hallhatlan lépésekkel lebegett Terka előttek, veres szoknyában, fekete ingvállban, fehér köténykével, a' virággal diszes kalapot karjáról lelógatva. 's fején, melynek befönt fürtei diszesen és tömötten hullának vállairól 's hátáról, egy kosarat vive, mindenféle gyümölcsökkel megrakottat. Sebesen haladt ő előre a' jól ismert uton a' nélkül, hogy, mint szokása vala, kísérőire csábító pillantásokat vetetgetne, vagy szeszélyes beszélgetésben elmés-ségét mutogatná. Legott utána, a' még járatlan hegymászót elárulva, ment a' gróf, sokszor bizonytalan lépésekkel. Csak egyes pillanatokban volt képes vezérnéjének grácia-termete 's mozdulatainak csinosága csudálkozó érzelmeket gerjeszteni keblében, 's ha ez meg is történt, a' villámhoz hasonlított, melyet sebesen még setétebb homály követett. Sorsa, egy maga által okozott veszteségnek keserve, 's a' jövődőnek homályos sejtményei terhesebben nyomaszták őt, mint a' faragott fa-árúk, melyekkel Anselmo megraká őt. Ezen

utóbbi még hallgatóbb 's komolyabb volt mind a' kettőnél. Vállalata nyomasztólag feküdt szíven, a' nélkül, hogy ön magára gondolt volna, 's máskori olly vidám szeszélye, heves elhatározottsága Terkának mai viselete által megtört, melly ma egészen más okból látszott származni. mint csupa tetszvágybul. Kevéssel elindulásuk előtt némelly keserű szemrehányó szót ejte Terkához. A' helyett, hogy, mint szokás vala, ez által szeszélyét ébresztette volna fel, a' leányt is megindítá; könyűkbe lábbadtak szemei, 's kezeit siró szemeire tevén és tőle elfordulván keserűn így szólla: „Te ma méltatlanul bánsz velem; valóban most méltatlanul. Csak mentsük-meg a' grófot, és meglásd, hogy szerelmedet becsülni tudom!” A' leánynak fellázadt állapotja, kifakadása, 's annak tudása, hogy ennek valami különös okának kell lenni, a' szegény fiút egészen leveré.

De mivel semmi esetre sem köteleztetünk ezen bús-komoly társaságot öt órai utján végig kísérni, szabad lesz ez alatt némelly esetekeket elbeszélni, mellyek következményeik által három barátinkat, setét éjjel, a' vad Stroua völgyben ezen vándorlásra készíteték.

Gróf Odoardo Giabelli Brescia legelső családoi közé tartozott. Gazdag sajátjának birtokában még sok reménye volt nevezetes örökségekhez; névszerint atyabátyja szándékozott őt tetemes jószágainak egyetlen egy örökösévé tenni, ha Odoardo az általa teendő feltételeket teljesíteni. A' halál által szülőitől korán megfosztott árva gyermeket az öreg Giabelli gróf nevelé, még pedig gondosabban, mint ez közönségesen az olasz nemeseknél történni szokott. Később néhány évet külföldi egyetemben töltött-el az ifjú, 's olly miveltségi fokot ért-el, melly nemcsak hazájában, hanem akárhol is jelesnek neveztetetett. Legkülönneműbb ismeretekkel fölkészülve minden lovagi gyakorlatokban ügyes, jeles termettel vonzó arczvonásokkal 's olly szemekkel megáldva, mellyekből az Olasznak sajátos tüze 's egyszer'smind valamelly barátságos nyájasság világolt, arczain a' sértetlen egészség színe, egy tiszta kebelnek nyíltsága homlokán — hogy ne ébresztett volna illy phönix minden asszonyi kebelben tetszést sőt legbelsőbb érzeteket iránta? Azonban az ifjú ember ezen benyomások ellenére is, mellyeket tüzes honleányaira tett, olly részvétlen maradt, hogy az öreg gróf szükségesnek látá, unokaöccsét egykor szobájába hívni.

„Meg vagyok veled elégedve, barátom — szóllott az öreg; — te nem mint kéjencz, mint piperkőcz, hanem mint haszonvehető, erkölcsös ifjú tértél haza. Atyajogot gyakorlottam feletted; sok év óta építém reád öregségem reményeit, 's nem is kell mondanom, hogy kimiveltetésed engem boldoggá tesz. Föl is tettem magamban, hogy neked 6' napokban jó indulatom jeleit adjam, midőn végintézetemet

leteszem, 's téged egyedüli örökösömnek kinevezlek. De előbb szólnom kelle veled, mivel ezen örökösödéshez egyetlenegy, de elmulhatlan föltételt kapcsoltam. Tudod, milly gyengéden szerettem nővéretem, 's miképpen az ő halála csaknem minden földi örömemtől megfosztott. Az sem ismeretlen előtted, hogy atyai szeretetemet köztted 's nővérem egyetlen gyermeke közt hiven megosztám, és megfoghatónak találhatod azon ohajtásomat is, hogy szeretetem két tárgyát egyesülve kívánom látni. Morsini Camilla a' nélkül is oly személy, ki hazánk legelső házaitól keresetlen nem maradandna; szép, igen sok lelki tehetséggel bíró, nemes gondolkozású, szóval oly jeles hölgy, ki mindenütt és mindenkor boldogíthat; bizton előre föltehetem tehát, hogy neked az ő bírása által sokkal drágább ajándékot adok, mint egész jószágom átengedésével nyújthatok."

A' nagybátya alkalmasint még tovább is beszélhetett volna félbeszakasztás nélkül, mert az ifiú egyáltalában semmi vonzalmat nem érzett magában azon kincs iránt, melyet az öreg ur oly nagy becsben tartott. Az emberi szellem oly furcsán és fonákul van alkotva, vagy is inkább saját szabad akaratjának oly végtelen becsé van, hogy, a' mit reá tukmálnak, mi neki megszerzés fáradsága nélkül ajáltatik, legyen az a' legjelesb legtökélyesb, legyen az, a' mi más körülmények között törekvésének fő célja lett volna, szemei előtt legott minden becsét elveszti, sőt idegenedni kezd tőle. Ha már ez általános igaz, mennyivel inkább kellett itt megtörténnie, ha megtudjuk, hogy az ifiú ember nemének legfüggetlenebb lelkei közé tartozott, 's mint minden más, kinek a' szerelem nem csupa érzéki éldelet, a' házasság nem csupán egyezkedési szövetség, e' két dolgot legszentebb oldaláról vevé-föl, melyet emberi kézzel megszentelteleníteni nem szabad. E' mellett Morsini Camilla ifjúságának legkellemetlenebb emlékezetei közé tartozott. Mint anyjának egyetlen egy elkényeztetett leánya mindennemű illetlenségekkel, szeszélyekkel 's kiállhatlanságokkal vala felruházva. A' vidor fiúnak, ki inkább szabadban játszott volna maga nembelieivel, a' kis tündérné szolgálatjára kelle készen lennie, csak egyedül társnéja kívánságainak elegendet tenni, tőle magát bántatni, uralkodását eltűrni, 's minden ötletét beteljesíteni; 's ha ez meg nem történt, a' leány kiabálni kezdett, és Odoardo mindenkor rendszerint lakolt érette. Egy nap sem mult-el, hogy Camilla miatt nem korholtatott volna, 's a' keserűség könnyei, mellyeket gyermekségében elsírt, 's mellyek a' felnőtt ember emlékezetében nehezebbet nyomnak, mint azutáni életének millio annyi sohajtása, csak egyedül e' forrásból származtak. *(Folyt. köv.)*

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Gyászhir. Budán 61-dik évében inlázból mult sept. 30-kán szenderült által boldogabb életre m. Szalai báró Barkóczy József ur, ó cs. k. fő-ségének arany kulcsos hive, 's a' n. m. m. k. helytartó tanácsnál tanácsnok, midőn közjónak szentelt szolgálata 39-dik esztendejét tölténé. Elhunytát gyászolja: leánya m. b. Barkóczy Sidonia kisassz. — anyja m. Hiripi Szuhányi Klára assz., néhai m. Szalai b. Barkóczy Ferencz cs. kir. kamarás özvegye — testvérei m. Szalai b. Barkóczy János ur cs. kir. kamarás, István, az eperjesi t. kerületi táblának tiszteleti közbirája, 's Antonia, néhai mgos Prank József cs. k. őrnagy özvegye. — Az idvezültnek hült tetemei saját kívánsága szerint oct. 2-kán a' városi köztemetőbe vitettek örök nyugalomukra.

H A Z A I H I R L E L Ő.

Gyászhir Szegedről. A' mult september 23-án reggeli 5 $\frac{1}{2}$ óraker szenderült által örök nyugalomra városunknak közösen tisztelt szószólója ns Béró János ur életének 56-dik évében. Az elhunytban a' szegények, árvák és özvegyek nemes lelkű segedelmezőt, a' köz egy lelkes polgárt, a' nemes város pedig fáradhatlan munkásságú 's példás szorgalmú tisztviselőt vesztett-el, — Hideg tetemei azon hó 24-én délutáni 4 $\frac{1}{2}$ óraker tétettek a' porhadás-keblébe; a' gyász-kocsit köz tisztelet és szeretet jeléül a' legnagyobb számú kísérek követték. Mély fájdalom közt könnyezik elhunytát hitese: Hefele Anna; gyermekei András, cs. kir. gyalog fő hadnagy; Borbála, Silber Antal, Csanád 's Congrád megyei táblabíró, 's kebelbeli tanácsnok hitese; János lelkész segéd; Ferdinand b. Márjássy gyalog ezredbeli kadét; Josepha, Imre, Regina, Anna és Gynla, ugy Cäciliának hátra hagyott árvája Beimel József, 's unokái Szilber Vilma, Kálmán és Ilka.

NISKOLCZY ISTVÁN.

T E R M É S Z E T I T Ö R T É N E T ' S T U D O M Á N Y.

Platina a' Rajna folyóban. Már ezelőtt is olly véleményben voltak, hogy a' Rajna homokjában platina ta'álkozik. Ezen vélemény egy vizsgálat által, mellyet nem régiben valamely chemikus a' Worth környékbeli arany-fővénnyel tett, bizonyossággá vált. Az említett chemikus ugyan csak csekély platinarészeket talált; visszahatásai mindazáltal semmi kétséget sem hagynak már annak valódi létezése felől a' folyóban.

Szinét változtató ló. Caux ur Boyan nevű kastéljában valamely fiatal szép lóval bir, melly már háromszor változtatá-el szinét. Eredetileg barnapej volt, később almasszürkév változott, 's legujabban ismét visszanyerte előbbi szinét. Csak a' napokban mutatkoztak egész teste hosszában fehér vonalak, 's biztossággal várhatni, hogy az állat előbb-utóbb egészen fehér leend. Ezen új chameleont a' tájék lóorvosai igen gyakran látogatják 's vizsgálgtják.

Egy nagy czet csontváza. Azon óriási czet csontváza, melly nem régiben Coblenzen keresztül vitetett — mond a' berlini Haude — egyike a' legnagyobbaknak, mellyeket a' tenger valaha szült. Hossza ezen czethalnak 65, magossága 18 láb; feje hosszúsága 22 l., farka szélessége 1 láb; oldal-bordái száma 28, uszonyai hossza a' vállapoczkákkal együtt 12 $\frac{1}{2}$ láb; uszo-

nyai egy férfi-karhoz hasonlíthatnának. E' nagy állat nehézsége mintegy 125.000 kilogram volt. Csontjainak megvizsgálásából kitéstett, hogy ezen állat vénségből mult-ki, 's a' hies Cuvier azt 9—10 századosnak mondotta lenni. Nemére nézve női; némi részeit, gégejét 's a' t. spiritusban tartogatják. Megvétele, a' boncolás és elkészítés költségei összesen, mint mondják, 60.000 hollandi forintba került. E' czet fejében egy szobát készítették, melyben 30 személy fér-el. Van benne egy emlékkönyv is, számos előkelő személyek neveivel, kik e' czethal vázát megtekinték. Hasa orchestrumul szolgál, melyben 24 hangász adhat hangversenyt. Elkészíté e' jeles csontvázat P a r e t L. F. ostenői hies természetvizsgáló. Jelenleg majnai Frankfurtban mutogatgatik ezen óriás hal-váz.

Uj ércz-nem. Aberdeenben angol országban fedezék ezt föl, 's D o n i u m nevelt kapott. A' rubislawi granit-rétegekben számosan találattik. Chemiai tulajdonságaira nézve az Alumnumhoz sokban hasonlít.

A' tok-halnak szívós élete általában ismertetik. Laing ur egyet, melly jó nagy darab czet-húst nyelt-el, meghorgoztatott, 's a' fedélzetre huzatott, hol prédáját hasábul kimetszé, 's farkárul a' bőrt lehúzák. Midőn az állatot ezután ismét vízbe veték, nagy sebességgel odább uszott.

K Ü L Ö N F É L E .

A' francia fogoly Afrikában. Algerban, estve június 3-kán, Bab-el- Qued utszában, a' nép egy hosszú szakálú embert fogott körül, kinek magaviselete szintugy, mint ruházata egy távul törzsökből eredő Arabra mutatott, noha azon könnyűség, mellyel francziául beszélt, ezt kétségbe látszék hozni. A' férfi valóban provencei születésű, ki' miután több mint négy évig élt az Arabok között, 's egészen a' Sahara-ig nyomult elő Beni-Mzabson túl, ismét szerencsésen visszatért Algerba. Következő az ő kalandjainak rövid vázlat. „Baudouin-nek nevezi magát azon ember; noha Provenceban születve, 's a' turini collegiumban neveltetve, sokkal jobban beszél olaszul, mint francziául. Alger bevételekor azon czállal jött Afrikába, hogy itt hatás-körre találjon. Midőn egykor (1832-i marciusban) a' város környékén sétálgatna, egy osztály Arab által, a' Jessers törzsökből, megtámadtatván, országukba elvitetett. Itt, körülmetélék, 's europai öltözetét arabbal kicserélve megházasíták. Miután kevés idő múlva feleségét magától eltaszítá, az Arabok előtt gyanúba esett, hogy a' keresztényekhez vissza akar lépni; minélfogva egy Marabutnak eladák őt. Baudouin most hosszú utat tőn nevezetes kalandok és szinte hihetlen viassátságok között. Gazdája őt egész a' Sahara közepéig elvitte, melly útjában gazdag és népes városokra, valamint elpusztult városok nagyszerű romjaira talált. Számos felírásokat is látott, mellyeknek előtte ismeretlen betűji sem arab, sem latin, sem görög íráshoz nem hasonlítának. Végre a' Marabut halála által, mit a' cholera eszközölt, szabadságát visszanyeré; mert ezen betegség 1835-ben egészen legfelsőbb Afrikáig dühöngött. E' pillanattól kezdve Baudouin feltevé magában, hogy ismét az Europaiakhoz visszatérjen, mit, az egyenes utat elkerülvén, szerencsésen véghez is vitt. A' tökéletesség, mellyel magát arabul kifejezi, az alapos ismeretek, mellyekkel a' Koranból bír, 's mellynek csaknem felét kívül elmondani sőt magyarázni tudja, valamint egyik néptörzsöktől a' másikhoz szüntelen utazása képessé tették őt, hogy tulajdonképpi származását eltitkolhatta, 's mindenki előtt valódi Arabnak tartaték. Utazása közben csak azzal szerezheté-meg élelmét, hogy a' gyógymesterséget, az ottani

szokás szerint, t. i. titkos jegyekkel 's egyéb mesterfogásokkal gyakorlá. Illy módon lehetséges vala, hogy minden ellentállás nélkül egész Algierig eljuthattott. Ezen a' sivatagban eltöltött négy évről szóló tudósítás, melynek leírásával jelenleg foglalataskodik, nem fogja elkerülhetni a' nyilvános figyelemnek magára vonását, valamint a' tudós világot is érdeklendi, mely előtt belső Afrikának azon részét még sűrű fátyol takarja.

Szerencsétlen szerencse. Egy szegény ficzkó, mesterségére nézve kőműves, örökséget kapott Amerikában megholt egyik nagybátyjától, és az mintegy 150.000 frankra ment. Épített magának egy szép házat; de a' sok pénz birtokában levén egyszersmind neki ereszté magát régi vágyának, az iszákosságnak, 's a' napokban megfúlva lelék őt az utsza sarában!

Fraczer őrnagy elveszté fogadását. Ezen, gyors lovaglásáról ismeretes, uri ember legközelebb fogadott, hogy Parisból Brüsszelbe 's onnét ismét vissza lovagland harmincz hat óra alatt: de a' kiszabott időre be nem érkezett. A' többi mellék-fogadások, melyeket mellettek mások tettek, mintegy 10.000 frankra mentek.

EMLEKMONDÁS.

Gyarlóság.

A' rosza ember korán megérik,
'S jóban hiányos holta napjáig.

VÖRÖSMARTY után S. Karolina.

Ész. Midőn azon ismereteink támadtatnak-meg, melyek tiszta megfontolás és józan ész szüleményei, nem remegünk, hogy tőlünk elpereljek: kezünk közt van azokról az örök erővel bíró okosságnak 's éznek gáncs alá nem jöhető oklevele; erőseknek érezzük ezzel magunkat.

B-i-s.

Keserv. Veszteségünk helyének távoztával együtt távoznak keserűseink is; kivált, ha újabb és újabb tárgyak foglalataskodtatják képzeletünket.

L...cs. AMALIA.

Barátság. Semmi sem jó, mi nem tisztességes, 's a' mi tisztességes, már magában jó. Ki haszonért köt barátságot, fölségétől fosztja meg azt.

SENECA után Barthi.

Csererejtvény.

1. — 7. A' férj sereg használja,
Csak zsidó nem némellyik.
3. 4. 1. 2. 5. A' por jobbágy ismeri ezt,
Mert ő vele tartozik.
1. 2. 5. 'S hahogy nem megy, ha nem teszi,
Gyógyszerét ezzel adják,
5. 4. 3. A' temetés után mindjárt
A' bút itt elosztatják.
1. 2. 3. Hitelezve midőn veszed,
A' mérést ez követi.
3. 4. 6. 7. 5. Sebész 's kötés szükség annak,
6. 7. 3. Ki testén viselgeti.
1. 2. 5. 4. 3. Sok esetlen tetteket
A' Magyar így emleget.

KASZAPI.

Előbbi rejtvény: Víz.

Kérem Az utolsó évnegyed elérkeztével kérettelnek a' fertályévi t. előfizetők, ne terheltesse megújítani e' lapokra az előfizetést.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.